IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 70)**

z dnia 8 czerwca 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 70)

8 czerwca 2021 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Anity Czerwińskiej (PiS)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– informacja o dokumentach, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag (COM(2021) 89, 231 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); (COM(2021) 209, 211, 215, 217, 220, 226, 227, 230, 232, 233 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2021) 120, 213, 219, 222, 224, 229, 350, 355, C(2021) 2750, 2784 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej),

– rozpatrzenie (w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (14-15 czerwca 2021 roku), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM (2008) 426; COM(2018) 51, 277, 390, 438, 471, 472, 473; COM(2020) 682, 725, 726, 727; COM(2021) 93, 130, 140).

– rozpatrzenie (w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Środowiska (10 czerwca 2021 roku), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2020) 642, 652, 798),

– rozpatrzenie (w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw

Transportu, Telekomunikacji i Energii (11 czerwca 2021 roku), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2020) 824).

W posiedzeniu udział wzięli: **Anna Szmidt** sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej, pełnomocnik rządu do spraw równego traktowania wraz ze współpracownikami, **Adam Guibourgé-Czetwertyński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Anna Goławska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Agnieszka Wołoszyn** zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik Wydziału do Spraw Unii Europejskiej w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz**, **Agnieszka Maciejczak** – z sekretariatu Komisji BSM.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Dzień dobry. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Informuję, że posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość.

Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące osoby.

Szanowni państwo, teraz przystąpimy do sprawdzenia kworum. Przypominam, że posłowie obecni na sali mogą głosować za pomocą legitymacji poselskiej. Państwa posłów nieobecnych tutaj proszę o naciśnięcie jakiegokolwiek przycisku w aplikacji na tablecie w celu potwierdzenia obecności na posiedzeniu. Proszę, żeby jeszcze nie zamykać głosowania, zostawić je dla spóźnialskich. Dobrze, dziękuję bardzo. Stwierdzam kworum.

Informuję wszystkich państwa posłów, gości, że chęć zabrania głosu zdalnie należy zgłaszać poprzez czat w aplikacji whereby po zalogowaniu się do pokoju wideokonferencyjnego.

Zanim przystąpimy do realizacji porządku dziennego, chciałabym poinformować, że z uwagi na brak informacji pisemnej dotyczącej posiedzenia Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych, punkt piąty musimy zdjąć z porządku obrad. Rozpatrzymy go na posiedzeniu Komisji w dniu 16 czerwca.

Czy są uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do realizacji punktu pierwszego, czyli informacji o dokumentach Unii Europejskiej, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej COM(2021) 89, 23, w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2021) 209, 211, 215, 217, 220, 226, 227, 230, 232, 233 oraz w trybie art. 3 ust. 2 ustawy z uwzględnieniem art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu COM(2021) 120, 213, 219, 222, 224, 229, 350, 355, C(2021) 2750, 2784. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi? Czy zgodnie z wnioskiem Prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.

Na tym zamykam rozpatrywanie punktu pierwszego.

Przechodzimy do punktu drugiego, czyli rozpatrzenia w trybie 11 ust. 1 ustawy informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Środowiska w dniu 10 czerwca 2021 roku w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Adama Guibourgé-Czetwertyńskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie informacji.

Dyrektor Departamentu Elektroenergetyki i Gazu Ministerstwa Klimatu i Środowiska Paweł Pikus:

Dzień dobry. Witam serdecznie, pani przewodnicząca. Paweł Pikus. Dyrektor Departamentu Elektroenergetyki i Gazu Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Bardzo uprzejmie proszę o dwie minuty. Pan minister przechodzi z poprzedniego spotkania, które przedłużyło się dosłownie o dwie minuty. Za sekundę będzie na miejscu. Bardzo uprzejmie przepraszam i proszę o sekundkę cierpliwości.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

W takim razie wrócimy do tego punktu. Teraz przechodzimy do punktu czwartego, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Annę Szmidt, sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej oraz panią minister Annę Goławską, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia. Bardzo proszę panią minister Annę Szmidt o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej, pełnomocnik rządu do spraw równego traktowania Anna Szmidt:

Dziękuję bardzo. Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, panie i panowie posłowie, pozwolę sobie odnieść się do dwóch dyrektyw. Trzecia dotycząca adekwatnych wynagrodzeń minimalnych w Unii Europejskiej jest we właściwości Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii. W związku z tym w dalszej części poproszę o wypowiedź przedstawiciela Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii.

Chciałabym omówić stanowisko rządu i etap negocjacji związany w pierwszej kolejności z dyrektywą w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Oczywiście Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej jest ministerstwem wiodącym. Może krótko streszczę państwu posłom przebieg rozmów, tok prac nad dyrektywą.

Od momentu objęcia prezydencji przez Portugalię odbyło się jedno posiedzenie grupy roboczej w dniu 28 maja tego roku. Podczas posiedzenia prezydencja przedstawiła nieco zmienioną wersję wniosku dotyczącego dyrektywy. Prace nad projektem toczą się od 2008 roku. Podstawę prac stanowi art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Oczywiście Polska podtrzymała swoje negatywne stanowisko dotyczące projektu dyrektywy, wątpliwości, które zgłaszaliśmy. Postaram się je pokrótce omówić.

W naszej ocenie przede wszystkim wątpliwości budzi naruszenie zasady subsydiarności, zasady pomocniczości. W art. 2 ust. 8 jest mowa o tym, że Unia Europejska jako instytucja ingeruje tylko wtedy, kiedy implementacja, wdrożenie stanowionego prawa jest poza możliwościami krajów członkowskich, władzy krajowej, władzy lokalnej. W naszej ocenie taka sytuacja nie zachodzi.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Panie pośle, przeszkadza nam pan.

Sekretarz stanu w MRiPS, pełnomocnik rządu do spraw równego traktowania Anna Szmidt:

W naszej ocenie tutaj taka sytuacja nie zachodzi.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MRiPS, pełnomocnik rządu do spraw równego traktowania Anna Szmidt:

Uważamy, że wprowadzane zmiany nie usuwają naszych wątpliwości i stanowią naruszenie szczególnie kompetencji państw członkowskich i zasady subsydiarności z art. 2 ust. 8. Zgłosiliśmy także wątpliwości dotyczące art. 4a, który odnosi się do nowych tzw. rozsądnych uprawnień. Uważamy, że to jest dublowanie prawa, ponieważ po pierwsze, zapisy w tym kształcie, które dotyczą wymogów dostępności do produktów i usług, Pol-

ska będzie implementowała w dyrektywie, do implementacji której została zobowiązana do czerwca 2022 roku. Po drugie, część owych przepisów już działa na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej nr 882 z dnia 17 kwietnia 2019 roku, a także wynika z ratyfikowanej przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych. Była ona ratyfikowana w 2006 roku. A zatem uważamy, że jest to niepotrzebne dublowanie przepisów, dublowanie prawa.

Mamy także zastrzeżenia dotyczące art. 15, który w ramach odwołania się do ochrony praw podstawowych innych osób oraz do ochrony prawa do życia rodzinnego i prywatnego tak naprawdę przewiduje sporą ingerencję w prawo krajowe, w prawa i kompetencje państw członkowskich. W myśl interpretacji orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wnika on w nieuprawniony sposób w ład społeczny i kulturowy państw członkowskich. Narzuca obowiązek prawnego uznania relacji faktycznych pomiędzy osobami tej samej płci. Przypomnę, że jest to niezgodne z polską konstytucją. W ramach zasady przemieszczania się obywateli Unii Europejskiej nakłada na państwa faktyczny obowiązek uznania tychże relacji, a więc związków jednopłciowych zawartych poza granicami kraju. Polska konstytucja wyraźnie stanowi, określa, czym jest związek małżeński. Jest to związek kobiety i mężczyzny. Implementacja przepisów w takim kształcie naruszałaby ustawę zasadniczą.

Zgłosiliśmy także wątpliwości do art. 13, ponieważ uważamy, że wprowadza on daleko idące skutki prawne, gospodarcze i finansowe. Obejmuje zmiany ustawodawstwa krajowego, przepisów administracyjnych, wykonawczych, wszelkich umów. Kłóci się to z wolnością praw obywatelskich, wolnością państw członkowskich, narusza prawa obywatelskie. Uważamy, że implementacja dyrektywy musi brać pod uwagę obecną sytuację społeczną, ekonomiczną, społeczną krajów członkowskich, a więc przede wszystkim sytuację gospodarek krajowych związaną z obecną w naszym życiu społecznym i gospodarczym pandemią koronawirusa, która jak wiadomo, trwa już od ponad roku. Przepisy powinny być odpowiednio zbadane i być może przeformułowane właśnie w kontekście kryzysu zdrowotnego i finansowego.

Jak powiedziałam, Polska podtrzymała swoje wątpliwości, szczególnie w zakresie naruszenia zasady subsydiarności. Uważamy, że jest to kluczowa kwestia, jeżeli chodzi o dalsze rozmowy w sprawie dyrektywy. Negatywne stanowisko wynika przede wszystkim z naruszenia zasady subsydiarności. Prezydencja portugalska zaproponowała zmianę w niektórych z przepisów, ale tak naprawdę zmiana ta ma charakter tylko i wyłącznie doprecyzowujący istniejące przepisy. Nie rozwiewa naszych wątpliwości. Wobec tego rząd niezmiennie wyraża negatywne stanowisko, jeżeli chodzi o dyrektywę. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, pani minister. Teraz poproszę panią minister Annę Goławską o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Anna Goławska:

Dzień dobry. Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo posłowie, przedstawię stanowisko do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Leków w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do produktów leczniczych i wyrobów medycznych. Podczas posiedzenia Rady EPSCO zostanie przedstawione podejście ogólne w sprawie wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Leków w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do produktów leczniczych i wyrobów medycznych.

Projekt rozporządzenia jest częścią pakietu trzech rozporządzeń, tzw. pakietu European Health Union. Dwa pozostałe dotyczą utworzenia ECDC oraz transgranicznych zagrożeń zdrowia. Przedstawiciel Polski wysłucha prezentowanych informacji prezydencji i nie sprzeciwi się przyjęciu podejścia ogólnego. Prace nad rozporządzeniem toczyły się na forum grupy roboczej rady do spraw farmaceutyków i wyrobów medycznych. Głosowanie w komitecie ENVI Parlamentu Europejskiego nad rozporządzeniem

planowane jest w czerwcu. Zgłaszane w toku prac uwagi Polski zostały uwzględnione w sposób pozwalający nam na zaakceptowanie wersji kompromisowej.

Najważniejsze dla Polski kwestie to finansowanie nowych obowiązków. Zostały one zaadresowane. Jest szansa na pozyskanie środków w ramach inicjatywy joint action na dostosowanie naszych struktur do nowych zadań. Polska z zadowoleniem przyjmuje toczące się konsultacje w zakresie ostatecznych ustaleń i kształtu nowego wzmocnionego mandatu EMA. Z dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem obserwujemy trwający proces. Projekt rozporządzenia uważamy za istotny element zapewnienia obywatelom Unii Europejskiej bezpieczeństwa lekowego w sytuacji kryzysowej.

Pandemia COVID-19 oczywiście wskazała jak bardzo ważna jest szybka reakcja na potencjalne zagrożenia pojawiające się na rynku oraz to, jak zagrożenia na rynkach narodowych wpływają na bezpieczeństwo lekowe w całej Unii Europejskiej. Niektóre państwa, w tym Polska, posiadają funkcjonujące systemy monitorowania dostępności produktów leczniczych, jednak będą one wymagały dostosowania, żeby były kompatybilne z platformą europejską. Dlatego też Polska, podobnie jak inne państwa członkowskie, oczekuje, że Komisja Europejska podejmie odpowiednie działania w celu określenia możliwości i sposobów udziału unijnych środków finansowych na zapewnienie wspomnianego monitorowania i raportowania.

Państwa członkowskie powinny jak najwcześniej poznać wymagania techniczne dla systemów krajowych, żeby rozwinąć obecnie funkcjonujące systemy i przygotować się organizacyjnie do współpracy z EMA po wejściu w życie rozporządzenia. Będzie to również ogromne wyzwanie dla państw członkowskich, w których zarówno organy kompetentne, jak i podmioty odpowiedzialne potrzebują szczegółowych informacji odnośnie do raportowania, np. szczegółowych kryteriów, częstotliwości raportowania. Dla sprawnego działania systemu wprowadzone dane muszą być wiarygodne i dobrej jakości.

Polska popiera działania Komisji Europejskiej zmierzające do podejmowania szybkiej reakcji na zagrożenia zdrowia publicznego, a także na przeciwdziałanie takim zagrożeniom. W tym kontekście popiera wzmocnienie mandatu EMA ze względu na zawarte cele ogólne i szczegółowe.

Wniosek dotyczący wzmocnienia mandatu EMA ma następujące cele ogólne. Są to zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego poprzez wzmocnienie zdolności Unii Europejskiej w zakresie zarządzania stanami zagrożenia zdrowia publicznego, które mają wpływ na produkty lecznicze i wyroby medyczne, jak też reagowania na te stany zagrożenia oraz przyczynienie się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego takich produktów w stanach zagrożenia zdrowia publicznego. Cele szczegółowe to monitorowanie i ograniczanie potencjalnych i faktycznych niedoborów produktów leczniczych i wyrobów medycznych uznawanych za krytyczne w reagowaniu na dany stan zagrożenia zdrowia publicznego lub w przypadku produktów leczniczych na inne poważne wydarzenia, które mogą mieć istotny wpływ na zdrowie publiczne, zapewnienie terminowego opracowywania bezpiecznych i skutecznych produktów leczniczych wysokiej jakości, ze szczególnym naciskiem na reagowanie na dany stan zagrożenia zdrowia publicznego oraz zapewnienie sprawnego funkcjonowania paneli ekspertów w celu oceny niektórych wyrobów medycznych wysokiego ryzyka oraz korzystanie z niezbędnych porad w zakresie gotowości na sytuacje kryzysowe i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do stosowania wyrobów medycznych.

Drugi wniosek dotyczy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie nr 851/2004 ustanawiające Europejskie Centrum do Spraw Zapobiegania i Kontroli Chorób. Podczas posiedzenia Rady EPSCO zostanie przedstawiony raport z postępu prac w sprawie wniosku zmieniającego rozporządzenie. Przedstawiciel Polski wysłucha informacji prezydencji prezentującej raport z postępu prac. Prace nad rozporządzeniem toczyły się na forum grupy roboczej rady do spraw farmaceutyków i wyrobów medycznych.

Najistotniejsze obszary przedmiotowego rozporządzenia obejmują wzmocnienie roli ECDC w odniesieniu do wsparcia państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie wzmocnienia systemów nadzoru epidemiologicznego, w tym umożliwiających nadzór w czasie bliskim do czasu rzeczywistego oraz rozwój systemu wczesnego ostrzegania

i reagowania, planowania gotowości i reagowania, w tym modelowania, monitorowania i oceny sytuacji epidemiologicznej oraz gotowości wobec epidemii, utworzenia funkcjonalnych sieci do spraw unijnych laboratoriów referencyjnych, utworzenia grupy zadaniowej Unii Europejskiej do spraw zdrowia w celu wspierania państw w zwiększaniu gotowości i szybkim reagowaniu na kryzys zdrowotny, lepszej współpracy międzynarodowej i gromadzenia regionalnych bądź krajowych danych, rozwoju działalności w obszarze oporności bakterii na antybiotyki, monitorowania i oceny zdolności systemów opieki zdrowotnej oraz identyfikacji grup ludności obciążonych ryzykiem, które potrzebują ukierunkowanych środków zapobiegania i reagowania.

W zakresie właściwym dla koordynatora krajowego współpracy z ECDC należy zwrócić uwagę na art. 5 ust. 5, który wprowadza do przepisów europejskich i obowiązków państw członkowskich konieczność formalnego wyznaczenia jednostki wiodącej oraz krajowych punktów kontaktowych, jak i operacyjnych punktów kontaktowych, stosownie do funkcji w zakresie zdrowia publicznego, które to zapisy były dotychczas wewnętrznymi regulacjami ECDC. Działania te są już w większości wdrożone w praktyce, ale ich prawne przypisanie do działań obowiązkowych uporządkuje obecną sytuację poprzez delegowanie zadań, a nie dobrowolność ich podejmowania, co ułatwi pracę koordynatorom krajowym oraz współpracę z ECDC. Jednocześnie zgodnie z definicjami właściwych organów koordynujących wymagać to będzie bardziej instytucjonalnego – prawdopodobnie w randze urzędu – niż jak to ma obecnie miejsce w Polsce umocowania koordynatora krajowego.

Wniosek ma również na celu zapewnienie sprawnej współpracy w sytuacjach zagrożenia między centrum a innymi zdecentralizowanymi agencjami Unii Europejskiej, w szczególności Europejską Agencją Leków, z którą współpraca obejmie koordynację niezależnych badań skuteczności szczepionek po ich wprowadzeniu do obrotu oraz monitorowanie ich bezpieczeństwa poprzez utworzenie nowej platformy monitorowania szczepionek.

Kolejny wniosek dotyczy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/EU. Podczas posiedzenia Rady EPSCO zostanie przedstawiony raport z postępu prac w sprawie wniosku dotyczącego poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia. Przedstawiciel Polski wysłucha informacji prezydencji. Prace nad rozporządzeniem toczyły się na forum grupy roboczej rady Unii Europejskiej do spraw farmaceutyków i wyrobów medycznych. Polska wyraża chęć współpracy w ramach budowania zdolności i gotowości Unii Europejskiej wobec zagrożeń ujętych w projekcie rozporządzenia. Przychyla się do projektowanych zmian z zastrzeżeniami. Przy ogólnie pozytywnym i oczekiwanym wydźwięku projektowanej regulacji prawnej, szczególnie w kontekście trwającej pandemii COVID-19, należy jednak zaznaczyć zastrzeżenia dotyczące zasadności niektórych zagadnień.

Jakkolwiek wprowadzenie przygotowania unijnego planu gotowości na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii, a także ustanowienie wymogów dotyczących planów na szczeblu krajowym jest propozycją zasadną i celową, tym niemniej pewne obiekcje budzą zapisy wprowadzające nowe zasady sprawozdawania elementów gotowości kryzysowej danego państwa oraz zasady przeprowadzania audytów gotowości systemu ochrony zdrowia, a także innych służb kryzysowych do reagowania w sytuacjach poważnego zagrożenia zdrowotnego. W ramach projektowanych zapisów dotyczących gotowości i reagowania należy podkreślić, iż rzetelna i właściwa sprawozdawczość leży w interesie państw członkowskich i musi być uznawana za rzeczową, niewymagającą kontroli. Rolą Unii Europejskiej powinno być opracowanie zaleceń, wskazówek, wytycznych ramowych do przyjęcia przez państwa członkowskie w opracowywanych planach na poziomie krajowym. To państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za opracowanie planów na podstawie opracowanych norm. Z uwagi na zróżnicowane uwarunkowania funkcjonowania systemów ochrony zdrowia w założeniach polityk państwa członkowskie powinny wypracować podnoszenie gotowości i reagowania. Unia w ramach zwiększenia przestrzeni do działania systemów ochrony zdrowia państw członkowskich powinna być platformą wymiany doświadczeń, powinna sprzyjać wypracowywaniu rozwiązań

funkcjonalnych wobec systemów państw członkowskich. Sprowadzenie roli planowania do wykazywania sprawozdania zawierającego profile państw do celów monitorowania postępów i opracowywania planów działania mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych luk na szczeblu krajowym należy pozostawić w gestii państw członkowskich.

Projektowana nowa regulacja zakłada powierzenie Komitetowi do Spraw Bezpieczeństwa Zdrowotnego dodatkowych obowiązków w zakresie przyjmowania w drodze głosowania wytycznych i opinii, co miałoby na celu zapewnienie lepszego wsparcia państw członkowskich w zapobieganiu poważnym transgranicznym zagrożeniom dla zdrowia. Projektowana zmiana ma przełomowe znaczenie ze względu na fakt, że dotychczas wspomniany komitet miał charakter platformy wymiany informacji o zagrożeniach oraz konsultacji co do niezbędnych działań. W takim przypadku niezbędnym jest wydzielenie z dotychczasowego komitetu poziomu politycznego, którego członkowie będą dysponowali mandatem do przyjmowania w drodze głosowania wytycznych do realizacji w obliczu kryzysu zdrowotnego. Wobec nadania uprawnień dotyczących reagowania w ramach Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Zdrowotnego nadanie uprawnień jest formą, która może wpływać na kompetencje państw członkowskich wobec spraw związanych z systemem ochrony zdrowia. Kompetencje w zakresie kierowania polityką zdrowotną są domeną ściśle prawnie zastrzeżoną dla władz krajowych. Ponadto np. planowana do powołania grupa robocza wysokiego szczebla, która w myśl projektu ma omawiać kwestie o znaczeniu politycznym oraz decyzje, o których mowa w projekcie, wydaje się powielać mechanizm IPCR.

Projektowany unijny plan gotowości i reagowania obejmuje swoim zakresem bardzo szerokie spektrum, daleko wybiegając poza reagowanie sektora ochrony zdrowia na sytuacje kryzysowe. Wymóg uwzględniania międzyregionalnych elementów gotowości w celu ustanowienia spójnych wielosektorowych transgranicznych środków ochrony zdrowia publicznego wymagać będzie angażowania sił i środków służb i instytucji spoza sektora ochrony zdrowia. Jednocześnie należy tutaj zaznaczyć, że projektowana regulacja prawna w proponowanym kształcie dotyczy zagadnień uregulowanych w przepisach prawa krajowego w randze ustawy, dla których głównym podmiotem realizującym są np. jednostki Państwowym Straży Pożarnej, w tym jednostki ratownictwa chemicznego.

Jakkolwiek co trzy lata w świetle projektowanych zapisów ECDC ma przeprowadzać w państwach członkowskich audyty mające na celu ustalanie stanu wdrożenia planów krajowych i ich spójności z planem unijnym, zaś same audyty miałyby być przeprowadzane wraz z odpowiednimi agencjami unijnymi w celu oceny planowania gotowości i reagowania na szczeblu krajowym, tym niemniej wątpliwości budzi określanie przez Komisję procedur, norm i kryteriów przeprowadzania audytów poprzez akty delegowane.

Doprecyzowania wymagają kwestie związane z funkcjonowaniem platformy nadzoru ECDC. Następnie rozważeniu należałoby poddać, czy zasadne jest umożliwienie automatycznego gromadzenia danych z nadzoru i danych laboratoryjnych, wykorzystywanie informacji pochodzących z elektronicznych kart zdrowia na elektronicznej platformie nadzoru ECDC.

Powiadomienia o zagrożeniach powinny być objęte swoistym katalogiem. Rozwiązanie w tym zakresie zostało wprowadzone w międzynarodowych przepisach zdrowotnych. Jest to kolejny atut dla koordynowania działania WHO na bazie już istniejących rozwiązań i struktur zamiast tworzenia nowych, ujętych w projektowanym rozporządzeniu, które de facto będą powielone.

Polska w ramach współpracy jest za zwiększeniem zdolności i gotowości państw członkowskich w ramach współpracy i wymiany doświadczeń. Gestią państw członkowskich jest kwestia bezpieczeństwa zdrowotnego w przypadku transgranicznych zagrożeń. Zbiorowy wysiłek i wzajemna współpraca czynią wskazane rozporządzenie wartością dodaną. Wobec mechanizmów unijnych podnoszących zdolności reagowania w poszanowaniu z politykami poszczególnych państw członkowskich jesteśmy otwarci na rozwiązania sprzyjające bezpieczeństwu zdrowotnemu. Natomiast w zakresie właściwości państw członkowskich istotne są narzędzia zapewniające elastyczne działania oparte na solidaryzmie społecznym.

Ostatni wniosek dotyczy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny technologii medycznych.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Przepraszam, pani minister, ale mamy te wszystkie informacje. Dostaliśmy je na piśmie. Wobec tego może bym na tym poprzestała. Dobrze? To wszystko mamy przed sobą, dostajemy to. Bardzo dziękuję. Teraz poproszę o zabranie głosu panią dyrektor Agnieszkę Wołoszyn, zastępcę dyrektora Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii. Zanim oddam głos pani dyrektor, jeszcze pani minister Szmidt chciała coś uzupełnić. Bardzo proszę, pani minister.

Sekretarz stanu w MRiPS, pełnomocnik rządu do spraw równego traktowania Anna Szmidt:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Chciałabym wrócić jeszcze do drugiej dyrektywy. Przerwałam swoje wystąpienie sądząc, że być może pojawią się pytania państwa posłów do pierwszego dokumentu. Chciałabym dokończyć wypowiedź i krótko omówić harmonogram prac nad drugą dyrektywą Parlamentu Europejskiego, gdzie ministerstwem wiodącym jest Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej. Chodzi o wzmocnienie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości.

Oczywiście podtrzymujemy swoje pozytywne stanowisko co do inicjatywy, co do dyrektywy. Uważamy, że kwestie te wymagają rozstrzygnięć. Implementacja dyrektywy, przyjęcie, wypracowanie odpowiedniego kształtu dokumentu de facto przyczyni się do zwiększenia przejrzystości wynagrodzeń, we właściwy sposób pochyli się nad problemem niedostatecznego egzekwowania prawa do równego wynagrodzenia. Wpłynie także na świadomość społeczną dotyczącą strukturalnych różnic w wynagrodzeniach ze względu na płeć.

Oczywiście podtrzymujemy także nasze wątpliwości co do poszczególnych przepisów, które zresztą omawiałam na jednym z poprzednich posiedzeń Komisji, więc w wielkim skrócie przypomnę tylko, że dużą wartością, co chciałabym podkreślić, jest wprowadzenie pojęcia pracy tej samej, równej wartości. Dyrektywa pochyla się nie tylko nad kwestią równości wynagrodzeń za tę samą pracę, ale także za pracę tej samej wartości. Rząd z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prace te są prowadzone i projekt pozostawia dużą dozę wolności, jeżeli chodzi o państwa członkowskie w zakresie wypracowania narzędzi, metod oceny, porównywania wartości pracy i wdrażania przepisów, co umożliwi dostosowanie instrumentów krajowych do implementacji prawa wynikającego z dyrektywy, ale oczywiście w odniesieniu do specyfiki krajowej wszystkich krajów członkowskich, nie tylko Polski.

Nasze wątpliwości budzą poszczególne zapisy, które, po pierwsze, w naszej ocenie nakładają nadmierne zobowiązania na średnie, małe i mikroprzedsiębiorstwa. Chodzi tutaj o rozbudowaną strukturę sprawozdawczości, co nałoży na przedsiębiorców nadmierne obowiązki. Jest to szczególnie ważne wobec kwestii konieczności ochrony najsłabszych ekonomicznie przedsiębiorstw, które szczególnie dotkliwie zmagają się z pandemią koronawirusa oraz skutkami gospodarczymi, jakie niesie pandemia.

Uważamy także, że niezbędne jest, żeby projektowane przepisy zapewniające przejrzystość płac były zrównoważone i nie prowadziły do ograniczenia swobody działalności gospodarczej, ograniczenia swobody negocjacji wynagrodzeń prowadzonych przez strony przy podpisywaniu umów, nawiązywaniu stosunku pracy. Rozwiązania powinny być oparte o mechanizm uwzględniania systemów wynagrodzeń poszczególnych państw członkowskich. Oczywiście wygłoszę truizm mówiąc, że gospodarki krajów członkowskich stoją na równym poziomie szczególnie w kontekście gospodarczych skutków pandemii. Projektując podobne przepisy należy jednak brać pod uwagę specyfikę stanu gospodarczego, ekonomicznego krajów członkowskich.

Kolejną wątpliwość budzą regulacje, które wprowadzają, nakładają nowe obowiązki na instytucje, organy państwa, administracji centralnej, które zajmują się tym na co dzień, które w swych ustawowych obowiązkach mają między innymi przestrzeganie zasad równego traktowania, czyli zasady niedyskryminacji między innymi ze względu

na wysokość wynagrodzeń. Wspominałam już o tym na jednym z poprzednich posiedzeń Komisji. Mówię tutaj o instytucji Rzecznika Praw Obywatelskich, a także o urzędzie, który pełnię, czyli urzędzie pełnomocnika rządu do spraw równego traktowania. W Polsce mamy ustawowo uregulowane obowiązki zarówno jednego, jak i drugiego urzędu. Ponadto urzędem właściwym – wracam tutaj do argumentu specyfiki rozwiązań instytucjonalnych i prawnych, które funkcjonują, które są zróżnicowane w różnych krajach członkowskich – jest Państwowa Inspekcja Pracy, która w szczególny sposób jest instytucją dedykowaną do rozwiazywania takich kwestii, badania zróżnicowania wynagrodzeń i ewentualnego reagowania. Wydaje nam się, będziemy podtrzymywać, polski rząd będzie podtrzymywał stanowisko, że kluczowe jest pozostawienie państwom członkowskim absolutnej autonomii w zakresie decyzji co do tego, jak strukturalnie powinna wyglądać kwestia implementowania i przestrzegania przepisów wypracowywanej dyrektywy.

Jak już wcześniej wspominałam na poprzednim posiedzeniu Komisji, uważamy także, że w szczególny sposób należy potraktować średnie, małe i mikroprzedsiębiorstwa nie tylko ze względu na ich sytuację ekonomiczną i aspekt nakładania przez przepisy dyrektywy nadmiernych obciążeń. Zwracam także uwagę na to, że w dyrektywie, w projekcie dyrektywy jest mowa o tym, żeby porównywać te same prace. W przypadku małych, mikroprzedsiębiorstw, które często zatrudniają kilku pracowników, gdzie zakres obowiązków jest dedykowany indywidualnie w zależności od zakresu pracy wykonywanej przez danego pracownika, nie da się w ramach tego samego przedsiębiorstwa, mikroprzedsiębiorstwa dokonać analizy porównawczej i na tej podstawie wywodzić tezę o równości bądź nierówności wynagrodzeń w danym przedsiębiorstwie. To także powinno zostać wzięte pod uwagę.

Konkludując oczywiście podtrzymujemy pozytywny stosunek, pozytywną opinię co do zasady, jeżeli chodzi o założenia dyrektywy. Uważamy natomiast, że wątpliwości, które zgłaszamy, wymagają dalszej analizy, dalszych prac, doprecyzowania proponowanych przepisów. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję. Teraz bardzo proszę panią dyrektor.

Poseł Kacper Płażyński (PiS):

Czy będzie jeszcze szansa zadać pytania pani wiceminister?

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Tak, po wypowiedzi pani dyrektor. Nie słyszymy. Przepraszam bardzo, jest jakiś kłopot z dźwiękiem, gdyż pani nie słyszymy. Widzimy, mamy obraz, ale nie słychać. Pani dyrektor, proponujemy pogłośnić mikrofon, proszę podregulować. Może to pomoże. Może teraz rozpoczniemy dyskusję, a kiedy ustąpią problemy techniczne, wówczas poprosimy panią dyrektor o kontynuację. Otwieram zatem dyskusję. Czy zgłasza się ktoś z państwa? Pan poseł Kacper Płażyński. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Kacper Płażyński (PiS):

Dziękuję. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, chciałbym zapytać panią minister zdrowia o kilka kwestii, które wydają mi się istotne, a które nie zostały jednoznacznie wskazane w dokumentach, które zostały nam przesłane. Czy w kontekście rozporządzenia dotyczącego zwalczania zagrożeń transgranicznych jest definicja kryzysu zdrowotnego? Tak naprawdę jak szeroki obszar ma to obejmować? Jeżeli nie ma takiej definicji, kto wówczas decyduje o tym, że mamy do czynienia z kryzysem zdrowotnym?

I kwestie osobowe, które są bardzo ważne z punktu widzenia interesów Polski. Ważne jest, żeby w każdym unijnym gremium decyzyjnym, a nawet opiniotwórczym zasiadali Polacy, dlatego że wtedy mamy realny wpływ i wiemy, co się dzieje w unijnych instytucjach. Dlatego bardzo proszę o informację, czy zgodnie z projektami w Komitecie do Spraw Bezpieczeństwa Zdrowotnego wskazani są przedstawiciele ze wszystkich państw członkowskich. W jaki sposób decyduje się, kto jest członkiem?

I może nawet ważniejsze pytanie. Pani minister wspomniała o tym, że w ramach tegoż gremium ma powstać jakaś grupa polityczna – tak to zrozumiałem – która ma podejmować istotne decyzje, zakładam, że również decyzje o tym, w jaki sposób, jakimi środkami,

u kogo zakupionymi środkami mielibyśmy zwalczać kryzysowe zagrożenia zdrowotne. W związku z tym jaką większością głosów miałyby tam być podejmowane decyzje. Kto miałby tam zasiadać? W jaki sposób byłby wskazywany?

Podobne pytanie do rozporządzenia w sprawie EMA. Kto tam zasiada? W jaki sposób trafia do rady ekspertów, którzy, jak rozumiem, będą dawać pewnego rodzaju podkładkę pod przyszłe zakupy zdrowotne? Drodzy państwo, rzeczywiście w razie kryzysu zdrowotnego będzie mowa pewnie o miliardach złotych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję. Bardzo proszę panią minister.

Podsekretarz stanu w MZ Anna Goławska:

Oczywiście w rozporządzeniu są ogólne ramy i wytyczne, jeżeli chodzi o stan zagrożenia. Wiadomo, że chodzi tutaj o stany zagrożenia zdrowotnego wywołane chociażby epidemiami czy kryzysy zdrowotne wywołane innymi czynnikami. Ramy są określone.

Jeżeli chodzi o członków, którzy będą zasiadać w gremiach, oczywiście będą to osoby, przedstawiciele państw członkowskich. Przedstawiciele Polski również będą wytypowani. Podobnie jest w przypadku EMA. Takie osoby już współpracują w ramach EMA, udzielają swoich wskazówek. Przedstawiciele Polski również występują w owych gremiach.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy są jeszcze pytania? Nie widzę. Bardzo dziękuję, pani minister. W takim razie spróbujemy kontynuować wypowiedź pani dyrektor. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii Agnieszka Wołoszyn:

Czy teraz mnie słychać, szanowni państwo?

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Tak, tak. Teraz słychać.

Zastępca dyrektora departamentu MRPiT Agnieszka Wołoszyn:

Dziękuję. Przepraszam bardzo. Zalogowałam się jeszcze raz i zadziałało.

Jednym z punktów w porządku obrad Rady EPSCO był także projekt dyrektywy dotyczącej adekwatnych wynagrodzeń minimalnych w Unii Europejskiej. Prezydencja portugalska prowadziła intensywne prace, jednak ze względu na różnice stanowisk państw członkowskich nie udało się jej doprowadzić do osiągnięcia porozumienia w Radzie. Zaproponowała projekt kompromisowy, jednak nie zyskał on poparcia. W związku z tym prezydencja zadecydowała, że w ramach Rady będzie przedstawiony raport z postępu prac, a także odbędzie się debata polityczna ministrów.

Przypomnę tylko, że projekt dyrektywy w sprawie minimalnych wynagrodzeń został przedstawiony przez Komisję Europejską w październiku ubiegłego roku. Mamy sceptyczne stanowisko co do jego brzmienia. Zawiera on, główne kwestie, które porusza, to obowiązki związane z promowaniem rokowań zbiorowych. Projekt zakłada, że mamy osiągnąć, wszystkie państwa członkowskie mają osiągnąć cel, jakim jest zasięg negocjacji zbiorowych wynoszący nie mniej niż 70%. W Polsce obecnie wynosi on około 17%. Państwa członkowskie przy ustalaniu minimalnego wynagrodzenia będą zobligowane także do brania pod uwagę czterech elementów, kryteriów, takich jak siła nabywcza, ogólny poziom wynagrodzeń, stopa wzrostu wynagrodzeń, itd. Żaden z owych elementów w Polsce nie jest brany pod uwagę przy ustalaniu minimalnego wynagrodzenia. Niezależnie od tego państwa członkowskie będą także zobowiązane do stosowania orientacyjnych wartości referencyjnych ustalanych na szczeblu międzynarodowym.

Wątpliwości budzi także bardzo skomplikowany mechanizm raportowania i monitorowania, corocznego sprawozdawania Komisji Europejskiej z sytuacji, jaka istnieje w każdym państwie członkowskim, jeżeli chodzi o minimalne wynagrodzenia.

W związku z powyższym przedstawiciel Polski wysłucha raportu z postępu prac na posiedzeniu Rady EPSCO. Zabierze głos w oparciu o stanowisko Polski, które zostało

przyjęte w ramach debaty politycznej. Dziękuję bardzo. Jeżeli macie państwo jakiekolwiek pytania, oczywiście służę pomocą.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy są pytania do tej części? Nie widzę, nie słyszę. A zatem dziękuję bardzo. Zamykam dyskusję.

Proponuję następującą konkluzję. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów w dniach 14-15 czerwca 2021 roku, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Sprzeciwu nie słyszę.

Na tym zamykam rozpatrywanie punktu czwartego. Bardzo dziękuję naszym gościom. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy, wracamy do rozpatrzenia punktu drugiego. Bardzo proszę pana ministra Adama Guibourgé-Czetwertyńskiego.

Podsekretarz stanu w MKiŚ Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, bardzo przepraszam za spóźnienie. Cieszę się, że w międzyczasie mógł być omówiony inny punkt należący do innych resortów.

Przechodzę szybko do omówienia projektów aktów prawnych, które będą przedmiotem obrad Rady do Spraw Środowiska w dniu 10 czerwca. Pierwszym aktem legislacyjnym jest rozporządzenie w sprawie baterii i zużytych baterii. Na posiedzeniu Rady do Spraw Środowiska prezydencja zamierza przedstawić raport z postępu prac. Nie jest przewidywane przyjęcie podejścia ogólnego. Prace nad rozporządzeniem trwają od 10 grudnia.

Na tę chwilę można zidentyfikować następujące kluczowe zagadnienia pojawiające się w toku dyskusji. Pierwsza kwestia to kwestia podstawy prawnej. Druga kwestia, która jest przedmiotem dyskusji pomiędzy państwami członkowskimi, to podejście do akumulatorów lekkich. Trzecią kwestię stanowią procedury dotyczące substancji niebezpiecznych. Czwartą kwestią są proponowane terminy spełnienia wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa. Piątą kwestią jest powiązanie obecnej propozycji legislacyjnej z istniejącymi rozwiązaniami dotyczącymi odpadów oraz poziomem elastyczności, jaki jest przewidziany dla państw członkowskich. Kolejną kwestią są cele, ambitne cele w zakresie zbierania. Na końcu są jeszcze kwestie dotyczące należytej staranności. W skrócie tak to wygląda, jeżeli chodzi o baterie.

Drugim aktem legislacyjnym jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie nr 1367/2006 w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus. W punktach różnych prezydencja planuje także przedstawienie raportu z postępu prac. Zmiana rozporządzenia jest związana z koniecznością dostosowania prawa unijnego do wymogów konwencji. Opowiadamy się za rozwiązaniem, które oczywiście będzie zgodne z traktatami i nie narazi państw członkowskich w ramach unijnego procesu decyzyjnego na bardzo wysokie koszty oraz przewlekłą procedurę.

Trzecim aktem legislacyjnym, który będzie przedmiotem obrad, jest decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 roku. Prezydencja portugalska w ramach spraw różnych przedstawi informację na temat stanu prac w zakresie przedmiotowej decyzji. Kierunkowo popieramy najważniejsze obszary, które są tutaj zakreślone, jeżeli chodzi o przyspieszenie przejścia Unii Europejskiej generalnie na gospodarkę bardziej przyjazną dla środowiska, czyli zasobooszczędną, czystszą, o obiegu zamkniętym, ale też w sposób sprawiedliwy i integracyjny osiągającą cele Agendy ONZ 2030. Kierunkowo priorytety, które są wskazane, jak najbardziej są zgodne z naszym podejściem.

Tyle w skrócie, jeżeli chodzi o trzy akty omawiane przez Radę do Spraw Środowiska.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Środowiska w dniu 10 czerwca 2021 roku, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Sprzeciwu nie słyszę.

Na tym zamykam rozpatrywanie punktu drugiego.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu trzeciego, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniu 11 czerwca 2021 roku, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd również jest reprezentowany przez pana ministra Adama Guibourgé-Czetwertyńskiego. Bardzo proszę o przedstawienie informacji.

Podsekretarz stanu w MKiŚ Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, jeżeli chodzi tym razem o posiedzenie Rady do Spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii z 11 czerwca tego roku, przewidywane jest omówienie jednego aktu legislacyjnego, w przypadku którego antycypujemy przyjęcie podejścia ogólnego Rady, przygotowującego stanowisko negocjacyjne Rady w trilogach.

Najważniejsze kwestie. Jest to akt, wniosek rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i uchylające rozporządzenie (UE) nr 347/2013. Jest to tzw. rozporządzenie TEN-E. Jakie są najważniejsze kwestie w dyskusji oraz stanowisko Polski? Po pierwsze, kierunkowo oczywiście popieramy prace nad rozporządzeniem. W toku prac udało się także poprawić projekt w kilku kluczowych aspektach.

Po pierwsze, jako Polska sprzeciwialiśmy się propozycji Komisji Europejskiej dotyczącej ustanowienia tzw. instytucji One-Stop Shop dla infrastruktury offshore, czyli instytucji, która miałaby koordynować prace inwestycyjno-budowlane. W toku negocjacji udało się doprowadzić do usunięcia owej propozycji.

W zakresie kategorii inteligentnych sieci gazowych podkreślaliśmy konieczność uwzględnienia rozwiązań umożliwiających włączenie do sieci gazowej szerokiego spektrum gazów zdekarbonizowanych, jak np. biometan czy wodór. Powszechnie jest to nazywane blending. Pozwoli nam to zredukować emisyjność gazu wykorzystywanego w sieciach, a zatem osiągać cele klimatyczne. Istotna część postulatów w tym zakresie została uwzględniona.

Kolejnym tematem były kwestie związane z inteligentnymi sieciami elektrycznymi. Tutaj także udało się uwzględnić część naszych postulatów, między innymi dotyczących rozszerzenia kryteriów szczegółowych dla projektów wspólnego zainteresowania.

Na koniec konsekwentnie zgłaszamy postulat zachowania statusu projektu wspólnego zainteresowania dla zaawansowanych projektów gazowych, który na razie nie został uwzględniony, ale zakładamy, że postulat ten będziemy podnosić jeszcze na dalszych etapach prac, także podczas trilogu pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę, nie słyszę.

W takim razie proponuję następującą konkluzję. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniu 11 czerwca 2021 roku, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Sprzeciwu nie słyszę.

Na tym zamykam rozpatrywanie punktu trzeciego. Bardzo dziękujemy panu ministrowi.

Przechodzimy do punktu piątego, ostatniego, obejmującego sprawy bieżące. Kolejne posiedzenie Komisji rozpoczniemy dzisiaj o godz. 14.00.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu piątego.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany.

Protokół z dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w Sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji. Widzimy się o godz. 14.00. Dziękuję bardzo.